

PROPELLER-

BLADET
JULNUMMER

No 26 December 1959

årg 14

PROPELLERBLADET

Organ för F. F. V. :s kamratförening

Redaktion:

Thunbyvägen 69a, Västerås

Redaktör och ansvarig utgivare:

Arne Yngveson

Föreningens styrelse:

Ordf. Erik Färnlöf, Kumlagatan 3, Västerås. Tel. 45481

v. ordf. Torsten Sundström, Skallbergsgatan 4b, Västerås. Tel. 49540

Sekr. Arne Yngveson, Thunbyvägen 69a, Västerås. Tel. 36924

Kassör Bertil Andersson, Säbygatan 7, Västerås. Tel. 17778

K. F. U. M. :s repr. Erik Tunås, K. F. U. M., Västerås. Tel. 37240

Styrelsesuppleanter: Per Ove Björkman, Avd VI, F1, Västerås

Ove Andersson, " " " "

Bästa läsare!

Härmed överlämnas julnumret av vårt medlemsblad med förhoppning om att stunden som genomläsningen tar skall giva något positivt och att bidra till att stärka samhörighetskänslan mellan nuvarande och f. d. elever, skola och elevhem.

Samtidigt som vi ber att få tacka dem som bidragit med artiklar och fotografier, anhåller vi om att ytterligare pennor och idégivare måtte höra av sig.

Och så en varm tillönskan om en riktigt god och glad helg samt ett Gott Nytt År för Er alla!

Red.

Rektorn har ordet

Varje år brukar jag bli ombedd att skriva en julhälsning att införas i Propellerbladets julnummer. Det hör väl liksom till bilden att så skall ske i en elevtidning, och jag är rädd att läsarna många gånger får en känsla av, att det göres slentrianmässigt. Med andra ord: Jag befarar, att mina rader ej kan tolka mina tankar och känslor beträffande Er elever. Det är nämligen ej lätt att medelst det skrivna ordet förmedla ett budskap, så att varje läsare personligen känner, att det avser just honom. Medveten om min otillräcklighet ber jag Er emellertid tro mig, då jag säger, att jag många gånger tänker på Er en och en, ibland med glädje, ibland med undran hur det går för Er i Er dagliga gärning men först och främst med tacksamhet för att jag fått tillfälle att i någon mån medverka till att hjälpa Er framåt i utbildning och förkovran.

Mitt budskap till Er denna gång är kort och gott: Hör av Er ibland! Visserligen är jag medveten om, att det många gånger kan ligga en krass verklighet bakom våra kontakter - en förbättring för Er i anställningshänseende eller en möjlighet för flygvapnet att bättre utnyttja sin arbetskraft - och däri är väl ej heller något fel, men framför allt kunna vi genom ökad kontakt skapa en innerligare samhörighet och förståelse för varandra, något som i denna tid av splittring och jäkt synes mig vara ett stort behov och av stor vikt för oss alla.

Rektor

FRÅN ELEVHEMMEN

Femtio år

Ja, jag blev så gammal en dag under årets första månad 1959.

Det blev en trevlig upplevelse! Redan i arla morgonstunden kom den första uppvaktningen i form av ett par gevärssalvor utanför fönstret! Hela familjen for med förskräckelse upp ur sängarna. När under-tecknad försiktigt gläntade på dörren och undrade om ett nytt världskrig utbrutit hörde jag Arvid Lundströms trygga stämma i vintermörkret därutån för anföra ett leve! Det var driftvärnets grabbar som drev med sin "oldboy", födelsedagsbarnet! Sedan följde flera uppvaktningar. Jag fick lyssna till många vackra tal och fick veta mycket om mig själv, som jag tidigare inte haft en aning om. En sådan där dag är alla vänliga t o m mot en elevhemsföreståndare. Jag kan instämma med en annan födelsedagshyllad man, som så ungefär så här: "Allt det där vackra, som sägs om en i gratulationstalen, är inte sanning. Men det gör så innerligt gott att få höra det!"

Helt överväldigad blev jag då FFV-arnas present överlämnades! Det var en vackert textad adress med en mängd namn och 650:- kr i ovikta, sköna sedlar.

Det är en synnerligen inspirerande lektyr, denna textade adress. Bakom alla dessa namn ser jag tydligt, när jag läser dem, bilden av vederbörande elev. Och inte bara en bild, utan en rad minnesbilder rullas upp. Jag är varmt tacksam över den vänlighet, som tagit sig uttryck i Eder gåva till mig och beder att genom Propellerbladet få sända Er alla en hjärtlig hälsning!

- Det är roligt att fylla 50 år!

När jag är ifarten med denna sorts skrivelser ber jag att till eleverna i nuvarande klass 3 få sända en särskild hälsning med tack för det presentkort som min hustru och jag fick mottaga på årsavslutningen den 15 juni i år! Det blev en LP-skiva, Tre scherzon av Chopin, pianosolo..... När Ni kommer till Lövudden och hälsar på skall jag spela den för Er, om Ni vill lyssna på något vackert.

Sommaren på Johannesberg-Lövudden har varit utomordentligt gynnsam ur väderlekssynpunkt sett! Nu skall emellertid båtarna dras upp på land och snart är vintern här!

God Jul på er allesamman!

David Molin

Werner Larson:

Jag Lockar

för brev och kort med vänliga hälsningar från före detta elevhems pojkar i Arboga. Skriv upp, att det glatt mitt hjärta. De skriftliga hälsningarna komma inte alltid, som svar på ett brev jag har skrivit. Därtill är jag alltför slarvig då det gäller min privatkorrespondens. Men jag lovar att bättra mig. - Nej, breven och korten komma utan yttre påverkan. Ändå gladare blir jag och husmor när den före detta elevhemspojken står livslevande i elevhemmets dörr. Hälsar och ser glad ut. "Ja, jag for igenom Arboga och då måste jag ju fara ut och hälsa". "Dagens pojkar" bevittna mötet lite frågande. Men de ha ju ännu icke fått samma perspektiv på tillvaron här i livet. Men det kommer. Var så säker.

Häromdagen stod 27-åringe före detta FFV-eleven Erik Lundgren i elevhemmets dörr. I sällskap hade Erik 5-åringe sonen Bertil. Vi hälsade förstås och Erik berättade, att han fått anställning på CVA och att han med sin familj skulle bo endast 25 meter från elevhemmet. Jag skojade med Erik och sa att "boven återvänder till brottsplatsen". Erik log sitt charmörleende. Jag tog under samtalets gång fram ett gruppfoto av Eriks avgångsklass (1952). Frågade 5-åringe sonen var pappa fanns på fotot. Där - sa Bertil och visade rätt. Så skulle pappa Erik presentera mej lite närmare för Bertil: Du förstår Bertil, att för 7-8 år sedan var farbror Werner som min pappa. Bertil log förståen- de. Bättre hade jag väl knappast kunnat presenterats. Senare på dagen anlände familjen Lundgrens flyttlass. Utom möbler och alla grejer medföljde Eriks rara fru och Bertils yngre bror. Och så hade elevhemmet fått en ny och god granne.

Den 3 oktober 1959 bevittnade jag vigselakten mellan före detta FFV-eleven Bengt Löfstrand och Gunnel Nordahl. Det var ett mycket vackert par som skred gången upp mot altaret i Bromma gamla kyrka. Brudmarschen ur Mendelssohns midsommarnattsdröm brusade:

"Allt fick sin vigning i
kyrkans famn:
Brudgummens löfte till bruden"

Det var så högtidligt och vackert. Bruden var skir i tyll och blommor och brudgummen såg både stolt och lycklig ut.

Så var det Bengt och Gunnel Lövstrand som utanför kyrkan möttes av ett strålande höstväder och släkt och vänners varma lyckönskningar.

Strålande var också bröllopsmiddagen där vi bl a fick lyssna till de många lyckönskningstelegrammen där Erik Tunås' och kamratföreningens återfanns.

Jag började med kort och brev. De utlänska frimärkena skvallra om, att grabbarna äro ute i stora världen: Ethiopien, främre orienten, Moskva, Damaskus osv.

Jag är också tacksam för den goda kontakt jag har med mina bussiga kolleger i Malmslätt och på Lövudden. De skulle helt säkert kunna berätta ungefär som jag nu har gjort.

Jag hälsar till er alla FFV:are och önskar av fullaste hjärta lycka till och - skriv nå'n gång....

Hanna Larsson

Malmslättsglimtar

Vad tiden går fort! Tänka sig att vi den 26 januari i år kunde fira Elevhemmets i Malmslätt 10-åriga tillvaro. Den firades också som sig bör med en enkel festmåltid med inbjudna gäster från KFF, CVM och FC. Många tal hölls, och den starka känslan av ömsesidig uppskattning och gott samarbete var det inget att taga fel på. På kvällen samlades "fördettingarna" till en trivselkväll då man lät tankarna göra ett svep i gångna tiders händelser. En del färgbilder och en påbörjad Elevhemsfilm hjälpte minnet på dess utflykt. Som avslutning avfyrades ett praktfullt fyrverkeri.

Den 24 maj hade FFV kamratträff här nere, och under tiden den 16-18 juni avslutade FFV sin skolresa med övernattningar på Elevhemmet.

Vår hemortskommun Kärna hade en stor högtidsdag den 15 september, och då passade man på att äta lunch på Hemmet. Landshövdingen Per Eckerberg, Styresmannen och Överingenjören samt kommunala förtroendemän, de senare talrikt representerade, var närvarande.

Avgångsklassen vid CVM:s yrkesskola hade den 6 oktober årsavslutning med utdelning av betyg och premier. Vi höll till uppe i samlings-salen, där ett kaffebord var dukat med flaggor och blommor. Under-

tecknad hade fått den stora äran att tala till de avgående eleverna om ansvaret. Jag försökte också, så gott jag kunde, poängtera det särskilda ansvar, som åvilar alla som har med flygplan att göra. Ett enda litet fel eller missgrepp och människoliv kan stå på spel. Ansvaret måste få bli en del av oss. Men för att detta skall ske, måste vi stå i ett ansvarsförhållande till någon eller något, som är värd detta. Något som står över det mänskliga något som är absolut. Något oförstörbart. - Ja, vi måste helt enkelt ha en Gudstro. Med mindre går det inte. Vi lever gott på vad den kristna kulturen givit oss. Måtte vi inte glömma bort detta, och ge oss in i den moderna hedendom, som så uppenbart breder ut sig här hemma. En hedendom, som enligt uppgift lär vara den farligaste i världen, därför att den inte tar några som helst hänsyn till de tio Guds bud.

Nu står julen för dörren, måtte den få bli ett återupplivande av de kristna sanningarna. Än en gång behöver vi stanna inför undret i Betlehem och erinra oss vad det betytt för mänskligheten att "Gud så älskade världen att han utgav sin enfödde Son". Då kan jag försäkra Er en riktigt God Jul!

Med hjärtliga hälsningar

Eder tillgivne

Halle

Kamratträffen 1959

I strålände sol och glatt kamratskap avlöpte årets kamratträff på elevhemmet i Malmslätt. Ett sextiotal medlemmar representerande nästan samtliga flottiljer, verkstäder och klasser deltog. Den äldste var Lennart "Smiles" Wedin, årgång -41 och de yngsta var ett antal -56:or. En del av oss från Västerås hade det stora nöjet att få åka ner med skolans Mercedes-buss, och inalles var vi 17 stycken som färdades dit på detta sätt, och efter en givande åktur blev vi varmt och hjärtligt välkomnade av värdfolket Hofstedts, som bjöd på ett vederkvickande kaffekalas.

Ett trevligt inslag i bilden var att så många tagit med sig barn och blomma och som tycktes trivas alldeles utmärkt även dom.

Som vanligt under dessa träffar är det gamla minnen och historier från skola och fritid som intar en framträdande roll, liksom spexmakaren och pianospelande allsångsanstiftaren Verner Larsson, som glädjande nog, gladdde oss med sitt deltagande i träffen.

Årsmötesförhandlingarna förlöpte i gammal välkänd stil under ordförandeskap av Stig Hertze med skrivaren Lennart Karlsson vid sin sida, båda från Luleå. Vid det efterföljande styrelsevalet blev det ej heller i år någon förnygring av ledamöterna. Det var i år förutom ordf. Eric Färnlöf som väljes för ett år i taget, styrelseledamöterna A. Yngvesson och E. Tunås som stod i tur att avgå. Alla tre blevo enhälligt omvalda.

Vid de fortsatta förhandlingarna framkom det från några håll att kallelse till kamratträffen ej hade kommit, liksom att det var några som ej hade fått sina gratifikationer. Dessa förhållanden får nog helt tillskrivas att respektive troligen ej har meddelat adressförändringar eller ändrade arbetsförhållanden till kamratföreningen resp. till skolan. Då det gäller kallelse kan det ju också vara så, att vederbörande ej har sänt in sin medlemsavgift, och som var och en förstår, kan vi ju ej av styrelsen begära, att dom skall sända ut cirkulär och handlingar till icke medlemmar. Så jag skall här passa på att propagera; anmäl adressförändringar och betala din medlemsavgift.

Och så tillbaks till träffen. Det beslöts att nästa års kamratträff skall äga rum i Västerås preliminärt den 21 och 22 maj 1960. Efter förhandlingarna samlades vi till en utsökt härlig middag som avnjöts under de mest angenämaste former. Sekr. Tunås höll ett som vanligt tankeväckande tal och ordf. Färnlöf avslutade det hela med att tacka värdfolk och elevhemspersonal för att vi fått gästa elevhemmet och överlämnade ett par presenter.

När vi sedan strävade hemåt, tyckte vi samtliga att dagen var väl utnyttjad och vi längtade kanske så smått till nästa träff.

"J-a."

• • • • •
Vi tackar.....

Till F. F. V. :s kamratförening ber jag få framföra mitt varma tack för den vackra minnesgåva jag fick mottaga då jag slutade som husmor vid F. F. V. :s elevhem Johannisberg.

Berta Bengtzon

VÅRT VARMA TACK FÖR
VISAD VÄNLIGHET MED
ANLEDNING AV VÅRT
BRÖLLOP

Gunnel och Bengt Löfstrand

FÖR ALLA BEVIS PÅ VÄNLIG HÅG-
KOMST, SOM KOMMIT MIG TILL DEL PÅ
MIN 60-ÅRS DAG, FRAMFÖR JAG MITT
VARMA TACK.

Ann Fallman

Aron Hallman 60 år

Aron Hallman, som fyllde 60 år den 16 oktober, var den förste elevhemsföreståndaren vid Johannisberg. På hans lott föll att introducera den praktiska utformningen av överenskommelsen om samarbete mellan Kungl Flygförvaltningen och KFUM i Västerås.

Det lyckades utmärkt. Han blev en god ställföreträdande fader för de första elevkullarna och en fin representant för KFUM i samarbetet.

Omsorgen för elevernas trivsel tog sig många uttryck. Klassisk är historien om utdragssoffan som kom till för att en elev skulle kunna känna sig "som hemma". Humor hos pojkarna förnekade sig ej heller på den tiden. Skrivaren minns ett anslag som undertecknats av Aron Hallman. Någon snäll gosse hade plitit dit ett "B" framför Aron och så blev det "Baron Hallman". När man idag följer "gamla gossar" genom det "gamla slottet vid Mälarstranden" ser man dem ibland stan- na i stilla begrundan inför ett fönster eller en potatiskällare - "det var här vi lurade Hallman eller här gjorde vi rätt för den eller den olovliga utflykten". Det ligger mycket av fostrargärningens prövning men också tjusning bakom pojkars upptåg men också tillgivenhet när åren gått och den harmoniska klangen uppfattas.

Aron Hallman behåller sitt lugn och sin kärlek till KFUM-uppgiften än i dag. Numera som den noggranne sammanhållaren av personal, papper, inventarier m.m., som hör till administration av elevhems- och annan KFUM-verksamhet.

Propellerbladet och Kamratföreningen lyckönskar pionjären i elevhemsarbetet!

Kamratföreningen uppvaktade jubilaren genom ordf. och sekr. som på föreningens vägnar överlämnade en bokpresent.

Styrelsen har, i enlighet med årsmötets uttalande, preliminärt beslutat att 1960-års kamratträff skall äga rum på Lövudden den 21-22 maj. V.g. lägg detta på minnet och planera i god tid Ditt deltagande.

Västerås - Borås med segelflygplan

Många F. F. V. -grabbar har ägnat sig åt segelflygningens tjusiga upplevelser. Inte alla har dock så fängslats och så mycket hållit på, även efter avslutad skolgång, som 4502 "Knallen" Börjesson vilken, utöver sin uppgift som instruktör i Västerås flygklubb, även själv då och då prövar termiklyckan. Och som den andre F. F. V. -are som lyckats erövra internationella guld-C märket får han här själv berättas om hur detta gick till.

Morgonen den 28 juni började med klar himmel och ganska kraftig nordlig vind. Som vanligt var alla flygplan upptagna när jag kom ut till fältet men tack vare en "bomstart" blev Olympian ledig. Klockan 1130 var jag i luften, och efter urkoppling på 500 meters höjd mitt över Västerås satte jag igång med att vinna höjd.

Skam till sägandes var inte min avsikt från början att gå 30 mil utan den var att göra en höjdvinst och att försöka flyga Örebro tur och retur. Det gick inte så bra i början, fick kämpa i nästan 10 minuter på låg höjd, innan jag kom över 1000 meter, men sedan gick det bättre. Molnbasen låg på ca 2100 meter och över Kollbäck gick

jag för första gången in i moln.

Nåväl jag var snart ute igen utan att ha kommit högre än 2700 meter. Jag satte också den lilla privata bestämmelsen att jag skulle försöka hålla mig över 1500 meter hela tiden, för segelflygning på "noll-höjd" är lite påfrestande i längden.

Jag vände Olympians nos mot väster, satte upp farten till 90 km/tim och flög mot nästa moln som såg bra ut. Vädrets makter var också gynnsamma så jag var fräck nog att inte "kurva termik" om inte stiget i blåsan var minst 3 meter per sek.

Lustigt nog hittade jag hela tiden blåsor med bra stig utan att gå under min egen minimihöjd 1500 meter.

Norr om Arboga fick jag sällskap i luften och svängde en stund ihop med Arboga-grabbarna men mitt mål var ju Örebro så jag fortsatte västerut. Men, väl framme vid Örebro fann jag att vädret syd väst ut var minst lika gott som det jag hade passerat. Det var då som tanken rann upp, att kanske, kanske jag kan flyga mina 30 mil som erfordras för guld-C märket.

Sagt och gjort, jag struntade i att flyga hem igen, utan fortsatte västerut ett par mil, för jag tordes inte gå rakt över de stora skogarna nordväst om Vättern, utan föredrog att flyga efter Vänerns nordostsida där det fanns en och annan åker om det skulle behövas. Eftersom jag inte var så säker på att klara mina 30 mil så satte jag Ålleberg vid Falköping som etappmål. Fast här höll det på att gå galet. Strax norr om Skövde fick jag för mig att jag skulle flyga över Västgötaslätten i stället för skogarna efter Vätterns västsida. Jag styrde alltså kosan västerut mot Skara, men väl framme där befanns det att jag felbedömt vädret. Det var bara att vända och gå tillbaka till Skövde igen, en liten tur och returflygning på 4 mil.

Klockan halv 5 passerade jag Ålleberg på 1800 meters höjd, och nu hade jag verkligt bråttom. Termiken höll på att dö ut och jag sjönk hela tiden. Nu var 1 meter stig i blåsorna inte fy skam. Och skulle jag klara mina 30 mil måste jag ta mig fram 8 mil till. Trots att jag passerade flera segelflygplan gav jag mig inte tid till hälsningar utan fortsatte mot sydväst där Borås skymtade vid horisonten. Nåja, 1 meter stig här, en halv där, nollan och 1 meter igen, klockan halv sex flög jag över Borås på 700 meters höjd. Jag visste att jag måste passera Borås flygfält som ligger 1 mil sydväst Borås för att distansen skulle räcka, och höjden var inte så att den störde så mina nerver kunde varit lugnare än de var. Vid Borås-fältet var höjden 350 meter och här hittade jag äntligen en blåsa, variometern visade noll. Den nollan räckte 8 km till och efter 6 timmar och 16 minuter landade jag vid Västra Hungult 17 km sydväst Borås.

Att jag då kände mig nöjd med tillvaron förstår nog de flesta som haft med segelflygning att göra, för dylika flygningar gör man inte varje söndag. Min guld C höjd hade jag förut så äntligen hade man fått sitt guldmärke som man nog knappast kunnat drömma om när vi höll på med glidarna 1946.

Dock är jag inte först om guld C bland F. F. V-are. Tord Woulo har också klarat av detta i Linköping för några år sedan.

Distansen jag avverkade var 308,4 km och dagen därpå blev jag hämtad per flygplan och efter 3 tim och 5 minuters bogsersläp landade jag hemma i Västerås igen. Happy end.

"Knallen" Börjesson

LANSEN TILL F. F. V.

Tidigt i våras utökades skolans flygplanspark med ett av våra modernaste flygplan nämligen en 32A, Lansen vilken nu används för utbildning av blivande flygmontörer.

Flygplanet som flögs till Johannisbergs flygplats, f. ö. den första landning med jetplan som företagits där, är det första av denna typ som tillverkades, och kung Gustaf Adolf har skrivit sin namnteckning på sidan.

På bilden ses en skara beundrande F. F. V.-grabbar kring CVV:s provflygare Gösta Hedén, vilken utförde premiärlandningen.

ÅRETS *avgående* ELEVER

Återigen har en kull F. F. V.-are kläckts och i år är det 55-orna som fått sätta F. F. V.-ringen på sitt finger.

Vi uttrycker den förhoppningen att Ni alla trivs ute på Edra respektive arbetsplatser och att Ni inte helt släpper kontakten med varandra, utan låter kamratskapet leva vidare.

Och här är namnen samt placeringen på de "nya":

Från vänster: Hansson F18, Ohlsson F7, Kullberg F1, Dahlström F13, Arvidsson F7, Hellberg F21, Johansson F2, Hessmo F21, Ortmon F9, Viktorsson F6, Andersson F8, Lundin F18, Larsson F17, Vikström F1, Lindau F17, Tell F17, Finnström F6, Lilja F17, Svensson F17, Tellström F18, Gullbranssen F9, Renbäck F21, Hagman F18, Valfridsson F13, och Karlsson F6

NOTISER

Husmor fröken Berta Bengzon har avgått

I samband med FFV-s senaste årsavslutning hyllades fröken Berta Bengzon för sin goda gärning bland FFV-elever på Johannisberg.

Pensionsåldern hade satt streck för en "mammainsats" av stora mått. Många pojkar har i fröken Bengzon haft en god och trofast vän och en vägledare vars insats skall spåras bättre och bättre allt efter som åren går.

Genom "Propellerbladet" vill styrelsen för FFV-s kamratförening framföra sitt varma tack till fröken Bengzon för hennes värdefulla arbetsår bland FFV-are samt önska hälsa och krafter för ännu många år.

Vid årsavslutningen fick fröken Bengzon av kamratföreningen en bordslampa, genom rektor Ahlgren en ljusstake samt blommor, och senare av KFUM en oljemålning. För sin långa tjänst inom KFUM i Västerås, sammanlagt 21 1/2 år, belönades fröken Bengzon med Kungl Patriotiska Sällskapets medalj i guld, vilket vi här ses överlämnas av förbundssekreterare Gösta Jövinger.

Chefen för underhållsavdelningen vid Kungl Flygförvaltningen, verkstadsdir. S. Bjarnholt har avgått med pension och efterträts av verkstadsdir. J. F:son Holmgren.

Styrelsen har i brev till de båda uttryckt föreningens tack för visat intresse och förståelse samt en förhoppning om ett fortsatt gagnarikt samarbete.

En julkhälsning från solig oktoberdag

En solig oktoberdag sitter jag och skriver denna julkhälsning. - Propellerbladets julkhälsning förberedes i god tid - . På morgonen iakttog jag vid Lövudden förberedelser för segelbåtarnas upptagning på land. I eftermiddag få de sin putsning och så är det definitivt punkt för denna sommar, vars solmättade skönhet varit som en dröm för fritiden.

Men det är inte bara på havets vågor som FFV-are färdats utan också till lands och i luften. Icke så få FFV-are har kommit med bilen till Lövudden för att hälsa på och se platsen där som barn de lekt. Ur bilen har också kommit hustru och barn, och så har det blivit en pratstund omkring gamla minnen. En gång stötte jag på en av de första eleverna. "Vi var i Uppsala och stack hit med ett litet motorplan, vi kände oss sugna på lite 'the och smörgås". Och så fick jag veta om certifikat och tjusiga, om inte rymdfärder till månen, så dock utflykter under den blå himlen och bland härliga molntappar.

Ja, så där är det när åren har gått och minnena kan svepa omkring många år och många unga goda vänner. Nutid och gången tid förenas och det märks hur de hör ihop. Vi hoppas också för framtiden.

Framför mig ligger ett brev från en FFV-vän som bl.a. skriver: "Kvällarna blir åter längre. Kravet på gemenskap gör sig mera gällande". Just det. Därför tar jag så gärna detta tillfälle i akt att känna gemenskap med alla Er som äro inlemmade i vår väl sammansvetsade FFV-gemenskap samt önska Er en riktigt god jul och ett gott nytt år. I denna önskan ligger också en bön om Guds välsignelse över helg och söcken, över hem och familj, över ansvarsfylld insats i vardagens knog och i gemenskapen med vänner och kamrater. Vi behöver alla se uppåt ock framåt, bort från oss själva, över alla gränser men också till våra nära och kära, vår nästa. Livet blir då så rikt.

Med hjärtlig hälsning från KFUM och

Erik Tunås

Enär det är några år sedan som kamratföreningens stadgar kom ut i tryck, har styrelsen ansett det vara önskvärt att åter publicera dessa.

Stadgar
för
Flygförvaltningens verkstadsskolas kamratförening.

§ 1

Föreningen, vars namn skall vara Flygförvaltningens verkstadsskolas kamratförening, skall ha till uppgift att tillvarata elevernas intressen och främja en god sammanhållning och en god anda inom elevkåren.

§ 2

Styrelsen skall bestå av 5 medlemmar, varav en som representant för K. F. U. M. Styrelseledamot väljes för två år. Styrelsen utser inom sig vice ordf., sekr. och kassör, vilka skola vara placerade i Västerås. Vartannat år avgår tre resp. två ledamöter. Avgående ledamot kan återväljas. Styrelsen är beslutsmässig då minst tre av dess ledamöter äro närvarande.

Styrelsens ordförande utses av årsmötet för ett år i taget.

§ 3

Vid elevhemmen i Arboga och Malmslätt utses en kommitté av tre medlemmar, vilka på bästa sätt skola dels befrämja verksamheten och sammanhållningen inom hemmen och dels vara kontaktorgan med styrelsen. En av kommitténs medlemmar utses till ordförande och skall fungera såsom korresponderande styrelseledamot.

§ 4

Föreningens årsavgift är 3:- kr. Elever i klass 1 och 2 erlägga en årsavgift av 2:- kr.

Ständig medlem blir den som erlägger en engångsavgift av 45:- kr. Sålunda inbetalda avgifter skola av styrelsen förvaltas i en särskild fond: "Fonden för ständiga årsavgifter". För dess användning fattar årsmötet beslut efter förslag av styrelsen.

Årsavgiften skall vara inbetald före utgången av löpande kalenderår. Medlem, som ej erlagt årsavgiften inom föreskriven tid och ej anhållit om befrielse anses hava utträtt ur föreningen.

§ 5

Kamratföreningen skall varje år genom styrelsen sammankallas till årsmöte, som avhålls på plats som styrelsen bestämmer. Vid årsmötet skall förekomma:

1. Val av ordf., sekr. och 2 st justeringsmän.
2. Styrelsens redogörelse för föreningens verksamhet under det gångna året.
3. Revisorernas berättelse över styrelsens förvaltning under föregående kalenderår och beslut om ansvarsfrihet.
4. Val av ledamöter i styrelsen.
5. Val av 2 st suppleanter i styrelsen.
6. Val av 2 st revisorer och suppleanter för dessa.
7. Val av ordf. för föreningen och styrelsen.

Å årsmötet kan till behandling upptagas:

- A. Av styrelsen gjorda framställningar.
- B. Förslag som av medlem inlämnats till styrelsen minst en månad före årsmötet.
- C. I behörig ordning väckt förslag om ändring av dessa stadgar samt om föreningens upplösning.

Kallelse till årsmöte skall meddelas minst 14 dagar i förväg genom "Propellerbladet" eller cirkulärskrivelse.

Medlemmar kunna därjämte enligt styrelsens beslut kallas till extra möte för behandling av frågor som styrelsen finner böra hänskjutas till föreningens medlemmar för avgörande.

Kallelse till sådant möte skall meddelas på samma sätt som gäller för årsmöte.

§ 6

Föreningens räkenskaper avslutas per kalenderår. Räkenskaperna jämte övriga erforderliga handlingar skola senast den 15 februari året därefter tillställas revisorerna, som skola före månadens utgång till styrelsen avlämna berättelse för det gångna årets förvaltning.

§ 7

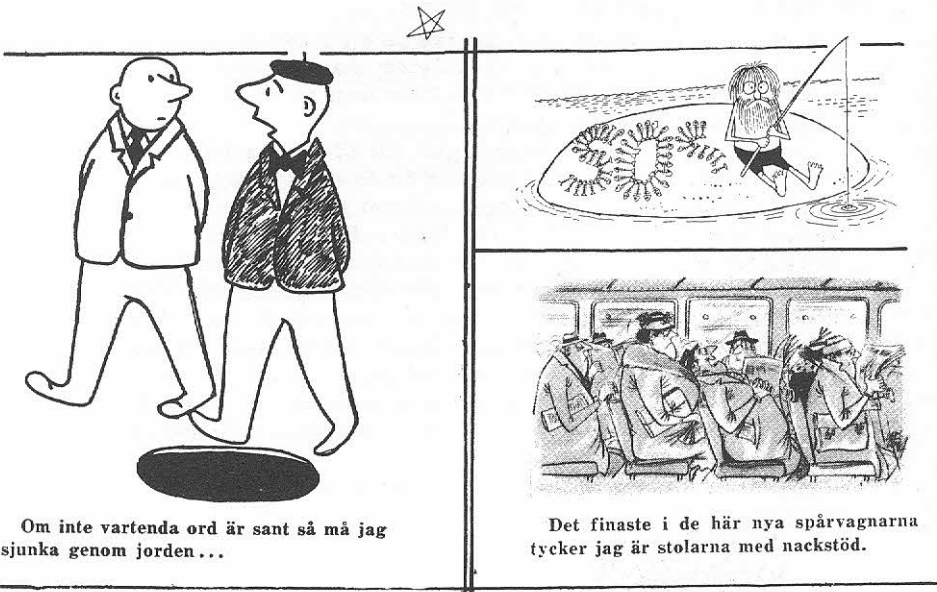
Ändring av dessa stadgar kan ske vid ordinarie årsmöte. För beslut om stadgeändring fordras 3/4 majoritet.

§ 8

För beslut om kamratföreningens upplösning fordras 3/4 majoritet vid 2 på varandra följande möten, varav ett skall vara ordinarie årsmöte.

§ 9

Vid upplösning av föreningen skola alla befintliga tillgångar överlämnas till rektorn för F. F. V. och av honom förvaltas såsom en stipendiefond, vars avkastning skall användas till stipendier åt elever i 1:a och 2:a klassen. Om skäl för sådan åtgärd ej förefinnes skola tillgångarna överlämnas till något välgörande ändamål som gagnar ungdomen.

Om inte vartenda ord är sant så må jag sjunka genom jorden...

Det finaste i de här nya spårvagnarna tycker jag är stolarna med nackstöd.

I detta nummer bifogas ett inbetalningskort vilket vi ber Er att ej kasta i sophinken. Tänk först efter om Du har betalt årsavgiften (3:-) eller rent av den ständiga medlemsavgiften (45:-). Portobidrag eller annat bidrag är naturligtvis kassören också glad över.

Vår medlem 86 Sören Håkansson, vilken i tidigare nummer medverkat med uppskattade artiklar från sin vistelse i Etiopien, befinner sig åter utomlands, nu ända nere i Burma. Därifrån har han sänt oss följande skildring.

I Österland

Annandag Jul för ett år sedan lämnade jag Sverige för att ännu en gång tjänstgöra utomlands. Denna gång skall jag arbeta för Förenta Nationerna såsom Instrument och Finmekanisk Expert vid ett forskningsinstitut i Rangoon.

Den första delen av min resa gick till UNESCO:s huvudkontor i Paris där jag stannade en vecka för att få vissa informationer angående mitt nya arbete i fjärran östern. En stor del av tiden i Paris fick jag ägna åt studier i den Buddistiska läran. Religionen har ju en vida större betydelse och inflytande på människorna i dessa delar av världen än hemma i Europa. För att kunna lägga upp en effektiv utbildning och undervisning här måste man alltid göra detta med tanke på folkets religiösa bakgrund vilket återspeglar deras sätt att tänka och handla.

Andra delen av den långa resan till Burma gick till New Delhi, Indiens huvudstad, där jag stannade i tre dagar för att studera uppläggningsen av den mekaniska verkstadsavdelningen vid The National Physical Laboratory.

Del av Pagodan

Den sjunde januari hälsades jag så välkommen till Burma av världens största Pagoda, Shwedagon Pagoda, vars guldbelagda spira lyste likt en jätte fackla i den uppgående solen.

Så var jag då i Rangoon, staden som kommer att vara mitt hem för några år framåt, hur länge vet jag ej, enär det helt beror på hur mitt arbete här utvecklar sig. Det troliga är dock att Burma kommer att vara mitt hemland för de närmaste fyra åren.

Rangoon, en gång österns pärla, har betydligt ändrat sitt ansikte under och efter kriget. Den en gång så vackra staden förvandlades under kriget snabbt till en avstjälningsplats för flyktingar från hela landet. När kriget så slutade och landet blev självständigt bodde huvuddelen av dessa flyktingar kvar i sina bambuhyddor, som de slagit upp var de än hittat en ledig plats, på trottoarer eller i någon av Rangoons vackra parker. Inre tvister och oroligheter försvagade landet och rebellerna utövade ett ständigt tryck och hot mot befolkningen. I slutet av förra året (1958) var rebellhotet så stort att verkliga kraftåtgärder måste vidtagas för att återupprätta lag och ordning. General Ne Win, chefen för armén, övertog då Premier Minister posten och inom loppet av några få månader genomgick Rangoon och landet i sin helhet en fullständig förändring. Staden började rensas upp, flyktingarna bereddes nya boplatser i utkanten av staden där nu satellitstäderna Norra och Södra Okalapa växer upp. Cirka 50000 av Rangoons mer eller mindre vilda gathundar dödades, men tyvärr återstår dock nästan lika många som skulle bort.

Buddafigurer

Huvuddelen av Burmas befolkning är Buddister och deras tempel, Pagodorna, är rikt smyckade av Budda figurer som somliga är helt guldbelagda samt rikt besatta med ädla stenar. Den största Pagodan är som jag redan nämnt Shwedagon vars spira når hela 105 meter över markytan. Till Shwedagon Pagodan vallfärdar rättrogna Buddister från hela landet, en stor del av de vallfärdande är munkar som alltid bär sina saffransröda kåpor. Varje morgon kan man se munkarna gående i gåsmarsch från hus till hus med sina matkärl. De livnär sig nämligen helt och hållet på de gåvor som de får av folket. Jag kan nämna att på mitt arbete finns en Burmes som varje månad ger en tredjedel av sin avlöning till munkarna, dock ej i form av pengar, utan genom att köpa en säck ris eller nya munkkåpor och dylikt.

Burma består av fem delstater vilka representeras av var sin stjärna i landets flagga. Staterna äro Shans, Kachins, Karens och Chin Hills och landet bebos av cirka 20 millioner människor av vilka något mer än en million är Kineser, Indier och Pakistanare. Som sin vana trogen är det Kineser och Indierna som dominerar affärlivet här i landet. Burmas export till utlandet består i huvudsak av ris och teak. Riset odlas i södra och mellersta delarna av landet och den största delen av teaken kommer från bergstrakterna i norr. Landskapet runt Rangoon är flackt och består endast av risfält så långt ögat når. Däremot i norra Burma får landskapet en helt annan karaktär. Våldiga bergstrakter klädda med teaskogor som genomflytes av floder gör norra Burma till ett vackert och storslaget område. Klimatet är också betydligt angenämare i dessa delar och under den heta tiden i Rangoon åker en stor del av Rangoons Europeiska befolkning upp till Kalaw, Maymyo eller någon annan av de små vackra bergsstäderna. Temperaturen i Rangoon under den hetaste tiden, som infaller i mars och april månad; håller sig om-

kring 40 till 43 grader under dagen och på natten omkring 30 till 35 grader vilket ju är ganska påfrestande för en nordbo. Jag har tidigare arbetat på platser där det har varit betydligt varmare men i motsats till Burmas fuktiga värme har där varit torrt vilket ju är lättare att utstå.

Burmeserna är ett glatt och sorglöst folk, de skrattar, ler och gnolar sina sånger, deras fester består i stor del av danser och under de stora högtiderna går rikt smyckade med blommor, korteger genom Rangoon och på varje fordon är det danserskor som utför österlandets vackra och graciösa danser.

Förberedelse till eldfest

Bland andra sätt att roa sig bör nämnas Hinduernas eld-fester då de rättrogna går, eller som somliga, dansar fram på glödande kol. Dessa fester firas i april och maj månad innan monsuntiden, eller regnperioden börjar. Strax efter middags-tiden samlas de som skall gå på glöden till förberedelser, det gäller att få dessa självplågare i ett tillstånd som mer eller mindre påminner om hypnotiskt. Innan de beträder glöden sticker de decimeterlånga nålar, med en diameter av cirka tre till fyra millimeter, genom tungan såväl uppifrån som från sidan. En av männen har en gudabild på huvudet och den hölls på plats genom att järntrådar som bockats till krokarna och hakats fast i skinnet. Jag skulle vilja uppskatta vikten av hela ställningen till ungefär trettio å fyrtio kilo och antalet krokarna som han hade fastsatta i kroppen till närmare femtio talet. En annan elddansare bar under hela tillställningen en urna med brinnande kol intill kroppen. Själva elddansen äger så rum när den eld som uppgjorts har brunnit ned och endast glöd återstår. Glödhögen är cirka sex till åtta meter lång

och i ena änden gräver man en liten grop där de som gått över glöden får svalka sina brända och svedda fötter. Folklivet på dessa fester är alltid mycket brokigt, de Indiska kvinnorna är alltid rikt smyckade med ringar i såväl öronen som i näsan och de går iklädda sina vackra Saris. När festen når sin höjdpunkt är trängseln och skriket outhärdligt tillsammans med hettan från glöden, många av åskådarna grips av extas och rusar ut i glöden, somliga tar sina barn på axlarna och springer skrikande med dem över glödhögen.

Detta var några av mina intryck och upplevelser från Burma men ännu återstår mycket att se av detta vackra och fascinerande land, jag hoppas att kunna återkomma till ett annat år med nya upplevelser och intryck från de norra delarna av landet. Jag har nämligen nu fått min lilla bil så nu kan jag lättare komma ut tillsammans med filmkamera och föreviga mina intryck.

Med hälsningar till alla FFV:are, lärare
och vänner

86 S. Håkansson

Många både trevliga och mindre trevliga saker sker på Lövudden med omnejd. Här nedan har vi ett klipp ur tidningen "Bildjournalen" vilket vittnar om att mellan den 15-18 juni var det nog övervägande trevliga.

.....

Kjell på Lövudden!

Kommer Du ihåg konfirmationslägret på Lövudden utanför Västerås mellan den 15-18 juni i somras. Du gick i F. F. V. -skolan. Jag fick den sista delen av din muckarslips och jag kallas för Lufsen. Skriv!

Elisabeth M

.....

Vi låter uppmaningen gå vidare till Kjell och önskar lycka till.

OrdspråkLIMERIKAR

De va en smal en på Skansen
 Som ofta miste balansen
 En gång i slinger bultdans
 Han miste sin balans
 Upp han kom men borta va då svansen

En tomte som var ifrån Krubba
 Var en fantom té att skubba
 Men ett tu tre
 Så va han inte mé
 Ty i en kiosk han köpt sej en klubba

Jag kände en kille från Närke
 Han var den slöaste på verke
 En da kom basen
 Fick syn på slasen
 En smäll å kvar var bara märke

Bättre en lärling på Lövudden
 än sextio på skolan.

Liten fil repar ofta stor yta.

Saliga äro de sjukskrivna
 för de blir inne två kvällar.

Den som flyttar kortet åt en annan
 åker själv dit.

Bättre en duralmutter i skrotet
 än en ring på fingret.

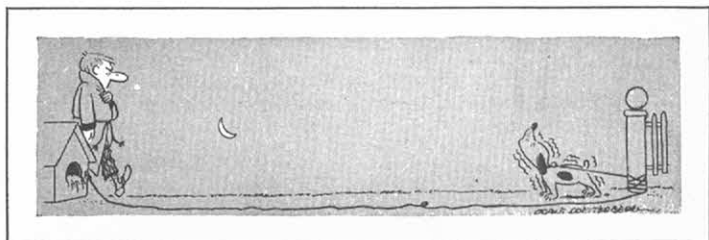
Bränd lärling luktar illa.

Bättre fem fingrar på handen
 än ett finger i hyvelmaskin.

Bättre gny än illa snacka.

Frågor

Kan en två? Är tiden knapp? Är knappen ur? Kan 28C?
 Har RM6? Steg Stig av stigen?

KOM IHÅG ADRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ÅRSavgiften (3:-)
 POSTGIRONUMRET ÄR 340204.

God Jul och
Gott Nytt År

